

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5586

София, 03.12.2024 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Върховният касационен съд на Република България, първо гражданско отделение, в закрито заседание на двадесет и девети ноември две хиляди двадесет и четвърта година, в състав:

Председател: МАРГАРИТА СОКОЛОВА
Членове: СВЕТЛАНА КАЛИНОВА
ГЪЛЪБИНА ГЕНЧЕВА

като разгледа докладваното от съдия Генчева гр. д. № 4868 по описа за 2023 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по касационна жалба на ответника Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) и третото лице-помагач „Грома холд“ ЕООД срещу решение № 888 от 28.06.2023 г. по в. гр. д. № 2602/2022 г. на Софийския апелативен съд.

С определение № 3453/04.07.2024 г. е допуснато касационно обжалване на въззивното решение на основание чл.280, ал.1, т.1 ГПК по въпроса как се определя от съда процентният израз на приноса на пострадалия за вредоносното събитие и вредоносния резултат и следва ли да се съпоставят поведението на увредения с това на деликвента.

Делото е насрочено в открито съдебно заседание на 21.11.2024 г.

С молба вх. № 19986 от 19.11.2024 г., подадена от пълномощника на ответника по касация и ищец по предявения иск по чл.49, вр. чл.45 ЗЗД Д. В. П., е поискано спиране на производството по делото до постановяване на тълкувателно решение на ОСГТК на ВКС по въпроса „Допустимо ли е третото лице-помагач на ответника да предявява преклудирани за ответника възражения за съпричиняване извън срока за отговор на исковата молба“.

Искането за спиране е мотивирано с обстоятелството, че с определение № 4257 от 26.09.2024 г. по гр. д. № 3374/2023 г. на ВКС, II-ро г. о., е спряно производството по делото на основание чл.292 ГПК и е направено предложение до ОСГТК на ВКС да постанови тълкувателно решение по същия въпрос за допустимостта на възражение за

съпричиняване, направено само от третото лице-помагач. Изложени са мотиви, че въпросът има значение за изхода и на настоящото дело, което е образувано по иск на друго лице срещу АПИ, на което са причинени неимуществени вреди от смъртта на същия водач на МПС, настъпила при същото ПТП, което е предмет и на настоящото дело и засяга аналогичен случай на разгледано от съда възражение по чл.51, ал.2 ЗЗД на третото лице-помагач „Грома холд“ ЕООД за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия поради непоставен предпазен колан, което възражение не е направено от ответника в срока за отговор на исковата молба. Молителят счита, че ако все още не е образувано тълкувателно дело по посочения въпрос, то поради противоречива практика на ВКС по него следва настоящият състав на основание чл.292 ГПК да спре производството по делото и да сезира повторно ОСГТК. Като противоречива практика са посочени следните актове: решение № 163 от 24.09.2013 г. на ВКС по т. д. № 82/2012 г., II т. о. и решение № 68 от 15.07.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5985/2013 г., III г. о.

В съдебно заседание на 21.11.2024 г. процесуалният представител на ответника поддържа искането за спиране на производството по делото.

В определения от съда срок не е изразено становище на касаторите Агенция „Пътна инфраструктура“ и „Грома холд“ ЕООД.

За да се произнесе по искането за спиране на производството по настоящото дело съставът на ВКС прие следното:

В резултат на допуснато с определение № 311 от 19.03.2021 г. по гр. д. № 262/2021 г. на Благоевградския окръжен съд разделяне на производството по предявени пред него субективно съединени иски по чл.49, вр. чл.45 ЗЗД се е стигнало до образуване на две отделни дела за обезщетение на неимуществени вреди от настъпила на 09.05.2016 г. в резултат на ПТП смърт на В. Д. П.. Предмет на гр. д. № 262/2021 г. е останал искът на преживялата съпруга Б. Г. П. и дъщерята В. В. Дюзова, а предмет на гр. д. № 311/2021 г. – искът на сина Д. В. П.. Ответник по двата иска е Агенция „Пътна инфраструктура“. И по двата иска е привлечено трето лице-помагач на страната на ответника „Грома холд“ ЕООД, което е направило възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия поради непоставен предпазен колан. Такова възражение ответникът не е правил в срока за отговор на исковата молба.

В резултат на разделяне на производството по делото се е достигнало до две въззивни решения по иски за обезщетяване на неимуществени вреди от един и същ деликт, съответно – до две касационни жалби и две образувани касационни дела. Предмет на гр. д. № 3374/2023 г. на ВКС, II г. о., е касационната жалба, свързана с иска на Б. Г. П. и В. В. Дюзова, а предмет на настоящото гр. д. № 4868/2023 г. е касационната жалба, свързана с иска на Д. В. П..

С определение № 4257 от 26.09.2024 г. на ВКС по гр. д. № 3374/2023 г., II г. о., постановено в производство по чл.288 ГПК, съставът на ВКС е спрял на основание чл.292 ГПК производството по делото и е предложил на ОСГТК да постанови тълкувателно решение по въпроса „Допустимо ли е третото лице-помагач на ответника да предявява преклудирани за ответника възражения за съпричиняване извън срока за отговор на исковата молба“. Прието е, че въпросът е от значение за изхода на делото, а по него е налице противоречива практика на ВКС. Посочени са: решение № 163 от 24.09.2013 г. на ВКС по т. д. № 82/2012 г., II т. о. и решение № 68 от 15.07.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5985/2013 г., III г. о., както и определение № 356 от 5.05.2021 г. на ВКС по гр. д. № 288/2021 г., III г. о., в което има позоваване на второто решение, за да се откаже допускане на касационно обжалване.

Настоящият състав на ВКС констатира, че все още не е образувано тълкувателно дело по въпроса, поставен в определение № 4257 от 26.09.2024 г. на ВКС по гр. д. № 3374/2023 г., II г. о., поради което не е налице основанието по чл.229, ал.1, т.4 ГПК за спиране на производството по настоящото дело.

Същевременно е налице противоречива практика на ВКС, която обосновава основанието по чл.292 ГПК, вр. мотивите по т.1 на ТР № 8 от 7.05.2014 г. на ВКС по т. д. № 8/2013 г., ОСГТК, за спиране на настоящото дело. Противоречивата практика се съдържа в решение № 163 от 24.09.2013 г. на ВКС по т. д. № 82/2012 г., II т. о., и решение № 68 от 15.07.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5985/2013 г., III г. о., които са посочени и от предходния състав на ВКС, сезирал ОСГТК. Същевременно, доколкото първото решение е свързано с преклудирано за ответника възражение по чл.51, ал.2 ЗЗД, а второто – с преклудирано възражение по чл.110, вр. чл.114, ал.3 ЗЗД, то противоречието е принципно и затова въпросът, на който следва да отговори ОСГТК на ВКС, е по-общ - „Допустимо ли е третото лице-помагач на страната на ответника да предявява преклудирани за ответника възражения срещу предявения иск извън срока за отговор на исковата молба“.

Воден от изложеното и на основание чл.292 ГПК , Върховният касационен съд, състав на първо гражданско отделение,

О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕДЛАГА на Общото събрание на Гражданската колегия и Търговска колегия на Върховния касационен съд да постанови тълкувателно решение по следния въпрос:

„Допустимо ли е третото лице-помагач на страната на ответника да предявява преклудирани за ответника възражения срещу предявения иск извън срока за отговор на исковата молба“.

СПИРА производството по гр. д. № 4868/2023 г. на ВКС, първо гражданско отделение.

Определението да се докладва на председателя на ВКС за образуване на тълкувателно дело.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: